

ทางไปขัด พอตัวตัดสินมา ก็จบ

ถึงบัดนี้ พระพรหมคุณาภรณ์ได้ไปอยู่ในชนบท ๓ ปีแล้ว มีเรื่องเก๋าสืบเนื่อง ซึ่งควรขัดตลอดมา แต่ปรากฏว่ายังไม่ออก จึงขอย้ำให้เป็นความรู้ความเข้าใจที่สามัญ ดังนี้

พอจะทราบกันว่า พระพรหมคุณาภรณ์แม้จะมีโรคมากแค่ไหน ก็ไม่ว่าอะไร อยู่ได้กับทุกโรค แต่เวลานี้ไม่อยู่วัด เกิดปัญหาอะไร ตรงนี้ ผู้ทำหน้าที่ดูแลวัด ต้องจับจุดได้

๑. โรคไม่ใช่ตัวปัญหา แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า เวลานี้ พุดเป็นเรื่องราว เองงานไม่ได้ ทำงานพุดไม่ได้ (ใน ๓ ปีหลังนี้ โรคระบบหายใจรุนแรงขึ้นมาก ไอตลอดปี และไอบแบบแทบขาดใจ สภาพปอดและหลอดลมซ้ำรูดถึงขั้นทำงานพุดไม่ได้เลย ต้องเขียนกระดาษแทนพุด ปี่ละหลายระยะ โรคไม่ใช่ปัญหา แต่โรคทำให้เกิดปัญหา)

๒. ถ้าทำงานพุดได้ (เช่น พุดอธิบายธรรม คุณธรรมะกับพระใหม่ แสดงธรรมในวันสำคัญไหว) ไม่ต้องห่วง ย่อมกลับไปอยู่วัดเองเป็นธรรมดา แต่ดังที่รู้ว่า มีแต่ทруд แม้จะยังพยายามแก้ไข แต่โอกาสที่จะกลับไปพุดงานได้อีก มีไม่ถึง 10% (ตลอดทั้งปีที่ผ่านมา พุดได้เรื่องราวครั้งเดียว เมื่อพระใหม่ไปพบหลังบวชจบพรรษา)

๓. การพยายามแก้ไข ที่ว่ามีโอกาสจะพุดงานได้อีกไม่ถึง 10% นั้น เป็นตัวตัดสินว่าจะกลับมาอยู่ที่วัดญาณเวศกวันได้อีกหรือไม่ หมายความว่า ถ้าแก้ไขให้กลับไปพุดงานได้อีกไม่ได้ ก็คือไม่กลับมาอยู่ที่วัดญาณเวศกวันอีก

๔. วัดญาณเวศกวันอยู่ในภาวะครึ่งๆ กลางๆ มานานเกินควรแล้ว คือ มีเจ้าอาวาสซึ่งไม่ได้ออกมาทำหน้าที่ เจ้าอาวาสเก่าก็ไม่หมดไป เจ้าอาวาสใหม่ก็ไม่เกิด มี ถึงเวลาที่จะพิสูจน์ว่าการแก้ไขให้พระพรหมคุณาภรณ์ทำงานพุดได้อีก เป็นไปได้หรือไม่ นี่คือขั้นตอนของการตัดสินให้ได้ข้อยุติ

เป็นอันว่า ทางไปขัด ขึ้นต่อตัวตัดสินที่จะมาชี้จุดจบ ไม่ให้ช้าเกินควร

พระพรหมคุณาภรณ์

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

หมายเหตุ: ขอโอกาสปิดเด็ดขาด ขอมิให้ท่านผู้ใดส่งยาใดๆ ไปถวาย ไม่สามารถใช้ จะเป็นภาระเปล่าๆ ทั้งฝ่ายผู้ส่งและผู้รับ; ยาแก้ไอ ใช้เต็มอัตราอยู่แล้ว ตามที่คุณหมอสั่ง เป็นสเตอรอยด์ ว่าแรงกว่า prednisolone เกิน ๑๐ เท่า ใช้สุดครบกับอีกขนานหนึ่งที่ฉัน ซึ่งเป็น codeine ได้ผล โดยเกือบหายไอ (แต่แค่ระงับอาการ ไม่ใช่หายโรค; ส่วนยาอื่นไม่ได้ผลแล้ว;) พร้อมกับหมดเสียงด้วย จึงพุดไม่ได้ คือไม่แก้ปัญหาให้พุดงานได้